

БНИКОВЪ СЫНЪ И ПОЗНАВАШЬ ТЪЖИ ХЫТРОСТЬ,
КАЖИ НИ ЦО-ГОДѢ ОТЪ МАГЫИ-ТѢ, ТА И НИИ
ДА РАЗБЕРЕМЪ НѢЩО ОТЪ ТЕБЕ. — ДА МА У-
ПАЗИ БОГЪ, ОТГОВЕРИ СВАТЫЙ, ДА ИЗЛѢЗЕ
ТАКВОСЪ НѢЩО ИЗЪ УСТА МИ. . . . ПОСЛѢ КНА-
ЗЪ-ТЪ ГО КАНИ И ДѢМА МѢ ДА СѢ ОСТАВИ
ОТЪ ХРИСТІАНСТВО-ТО, ТА ДА ПРИЕМНЕ ПАКЪ ПЪР-
ВЪ-ТЪ СІ ВѢРЪ, АКО ЛИ НЕ, КАЗА МѢ ТОЙ
ЩЪ ПИШЪ ДО ЦАРЯ ХОЗДРОЪ, И ЦО-ТО МИ
ЗАПОВѢДА ЗАРАДЪ ТЕБЕ, ТОВА ЩЪ НАПРАВЪ.
— ПРАВИ, СТРѢВАЙ КАКВО-ТО ЦЕШЬ, РЕЧЕ МѢ
СВАТЫЙ, АЗЪ СЪМЪ ХРИСТІАНИНЪ, И ПАКЪ ТИ
КАЗЪВАМЪ, ЧЕ СЪМЪ ХРИСТІАНИНЪ. ТОГАВА
ПРОСТРАНЪ НА ЗЕМЬ-ТЪ ГОЛЪ, БЫХЪ ГО ЖЬ-
СТОКО ДОКЪТЪ ВЕЧЕ ПРѢМАЛѢ, И ПАКЪ ГО ЗА-
ТВОРИХЪ ВЪ ТЪМНИЦЪ. НАЙ-СѢТНѢ МАРЗА-
ВАНЪ ПИСА ДО ЦАРЯ, КОЙ-ТО ЗАПОВѢДА ДА МЪ
ГО ПРОВОДЪТЪ. И ТЪЙ Св. АНАСТАСІЙ ВЕРИГО-
ОВКОВАНЪ, НАЕДНО СЪ ДРѢГЫ ДВАМА ЗАТВОР-
НИЦИ, ИСПРОВОДЕНЪ ОТЪ МНОГО ХРИСТІАНИ,
ПРАТИХЪ ГО ВЪ ПЕРСИДЪ У ГРАДЪ ВИТСАЛІА,
ДѢТО ГО ЗАПРАХЪ ВЪ ТЪМНИЦЪ.

СЛѢДЪ НѢКОЙ ДЕНЬ ЦАРЬ-ТЪ ПОВЕЛѢ НА
ЕДНОГО СЪДНИКА ДА ИСПЫТА АНАСТАСІА ОДѢ
И ЦО Е, ПО КАКВЪ ПРИЧИНЪ Е ОСТАВИЛЪ ПЕР-